

[ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΑ]

Χρυσή ευκαιρία

Του
Ι. Κ.
Πρετεντέρη
ipretenteris@dolnet.gr

ΚΑΝΟΝΙΚΑ ΤΙΠΟΤΑ δεν έπρεπε να μας εκπλήξει: ένα κοινό νόμισμα χωρίς κοινή οικονομική διακυβέρνηση αργά ή γρήγορα θα έπεφτε στα βράχια.

ΑΥΤΟ ΑΚΡΙΒΩΣ συνέβη με το ευρώ. Στην πρώτη πραγματική δυσκολία, στην πρώτη σοβαρή κρίση, κινδύνευσε να τιναχτεί στον αέρα.

ΤΟ ΠΡΟΣΘΕΤΟ δυστύχημα είναι ότι αυτή η πρώτη σοβαρή κρίση εκδηλώθηκε με την Ευρωπαϊκή Ένωση να αντιμετωπίζει ένα σοβαρό έλλειμμα πολιτικής ηγεσίας. Το υποθέταμε. Και τα δύσκολα, το επιβεβαίωσαν.

ΕΤΣΙ, Η πρώτη αντίδραση στην κρίση ήταν περίπου να κάνει ο καθένας του κεφαλιού του. Να παίζει μουσική για το εθνικό του ακροατήριο.

ΑΛΛΟΣ ΝΑ ρίξει λεφτά με το τσουβάλι για να αποφύγει την ύφεση. Άλλος να κλείσει φοβισμένος το πορτοφόλι. Άλλος να τα φορτώσει στους διπλανούς. Άλλος να κάνει επίδειξη κοινωνικού φρονήματος.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ; Το παρακολουθούμε εδώ και μερικούς μήνες στις τηλεοράσεις μας. Η κρίση του ευρώ είναι πλέον ένα μέγεθος ανεξάρτητο από την κρίση του ελληνικού ή του ισπανικού ή του πορτογαλικού χρέους. Τρεχάτε ποδαράκια μου, λοιπόν.

ΑΛΛΑ ΚΑΝΕΙΣ δεν τρέχει. Ή, τουλάχιστον, κανείς δεν τρέχει όσο γρήγορα το απαιτούν οι περιστάσεις. Από σύνοδο σε σύνοδο, οι ευρωπαίοι ηγέτες διαπραγματεύονται μια κατάσταση που είναι εμφανές πλέον ότι τους έχει ξεπεράσει. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η τελευταία σύνοδος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

ΑΦΟΥ Η Μέρκελ εδέσπε (επιτέλους...) να αποδεχτεί ότι το μαγαζί χρειάζεται κάποιες μορφές οικονομική διακυβέρνηση, αρνήθηκε να αποδεχτεί την εύλογη εισήγηση του Σαρκοζί ότι η διακυβέρνηση αυτή πρέπει να ασκείται στο επίπεδο των 16 της ευρωζώνης.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ αυτό; Οτι δεν θα υπάρξει η διακυβέρνηση, την ανάγκη της οποίας εδέσπε να αποδεχτεί! Διότι τι σόι κοινή οικονομική πολιτική μπορεί να ασκήσουν 27 χώρες με 18 διαφορετικά εθνικά νομίσματα; Και τι σόι Ευρώπη είναι αυτή που θα ασκεί πολιτική μαζί με το ΔΝΤ;

ΚΑΚΑ ΤΑ ψέματα, λοιπόν, όλο το πολιτικό πρόβλημα της Ευρώπης βρίσκεται σήμερα στην άρνηση της Γερμανίας να αποδεχτεί το απαραίτητο: τη δημιουργία ενός «σκληρού οικονομικού πυρήνα», ο οποίος θα λειτουργεί με κοινές αρμοδιότητες και αμοιβαίες υποχρεώσεις.

ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΥΝΕΧΩΣ προσχήματα για να το αποφύγει. Επικαλείται, ας πούμε, την αδυναμία των άλλων να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους ενώ η αλήθεια είναι ότι η ίδια δεν θέλει να εκπληρώνει παρά τις υποχρεώσεις που τη βολεούν.

ΤΟ ΚΑΘΕ βήμα της είναι τόσο διστακτικό και τόσο αργοπορημένο, ώστε έχει ήδη ακυρωθεί πριν ακόμη γίνει.

ΚΡΙΜΑ. ΔΙΟΤΙ έτσι, μία χρυσή ευκαιρία για την Ευρώπη να σταθεί στα πόδια της κινδυνεύει να αποδειχθεί χαμένη ευκαιρία. Και τότε, ακόμη κι η Μέρκελ θα το πληρώσει.

“
Η κρίση του ευρώ
είναι πλέον
ένα μέγεθος
ανεξάρτητο από
την κρίση του
ελληνικού ή
του ισπανικού ή
του πορτογαλικού
χρέους